

متن پرسش

با سلام و احترام: در مبحث اعتقادی مشکلی پیدا کردم که تبدیل به فکر مکرر و دردناک برایم شده و آن فشار و رنج از بی نهایت بودن هستی ما در آن جهان هست، اینکه خود ذات هست بودن دردناک و بار و رنج هست و بی نهایتی یعنی چی هدفداری و بی نهایتی در تضاد هست. حد داشتن آرام بخش است. حوصله و طاقت برای بی نهایت وجود ندارد. خلاصه این مسأله از لحاظ روانی برایم بیماری روحی و روانی تبدیل کرده است آیا راهی برای بهتر شدن این حالت هست؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در عالم ابدی هرچه هست بقاء هست و زیباترین زندگی در آغوش بقاء قرار دارد. در این مورد بد نیست به کتاب «عالم انسان دینی» سری بزنید. موفق باشید